

Kinderprostitutie

De 22-jarige Cambodjaanse Pich werd op haar vijftiende maandenlang seksueel misbruikt door haar buitenlandse werkgever. Ze vluchtte, deed aangifte en een rechtszaak volgde. Maar Pich is een uitzondering. "Een seksueel crimineel laat nooit iets achter, alleen slachtoffers, die vaak niet willen praten."

Foto linksboven: Straatkind in Phnom Penh benadert een buitenlandse toerist.

Linksonder: Moeder onderhandelt met een sekstoerist over haar dochtetje.

Foto rechts: Toerist in Phnom Penh laat zich rondrijden met jonge kinderen.

Ze wil graag bruiden adviseren, ze aankleden, stylen en voorbereiden op de kleurrijke bruiloft waar veel Cambodjaanse meisjes van dromen. De 22-jarige Pich, diamant in het Khmer, woont in een plattelandsdorp ruim anderhalf uur rijden van de toeristische stad Siem Reap. In dit kleine dorp omringd door rijstvelden en palmen hoopt Pich haar zaakje op te zetten en het verleden te laten rusten. Zes jaar geleden stopte ze met haar schoolopleiding, toen haar oudere zus ziek werd. Het gezin had geld nodig voor een operatie. De 15-jarige schoolverlater kon aan de slag in de huishouding van een buitenlandse man en diens Cambodjaanse echtgenoot. Ze trok bij het echtpaar in, dat woonde in Siem Reap. De buitenlander, de 60-jarige Nieuw-Zeelander Graham Gleghorn, nam vaker jonge meisjes in dienst en dat was alleen maar prettig,

dacht de moeder van Pich. Zo was haar jongste dochter niet alleen in de stad.

Maar al snel bleek dat Pich niet alleen belast was met huishoudelijke taken. Wat begon met een onschuldige massage in de slaapkamer, eindigde in een nachtmerrie van maandenlang seksueel misbruik. Bang voor Gleghorn en de reacties van haar moeder en dorpsbewoners, hield Pich zich stil over de gebeurtenissen in de slaapkamer.

"Het gedrag van sekstoeristen verandert voortdurend", vertelt Sin Lipao, coördinatrice bij het *Cambodian Woman Crises Center* (CWCC), een partnerorganisatie van Terre des Hommes. Zo trouwde Graham Gleghorn een Cambodjaanse vrouw die voor hem jonge meisjes in arme plattelandsdorpen ronselde voor in de huishouding. Voor twintig dollar per maand kon-

den de meisjes aan de slag. “Dat is veel geld voor gezinnen op het platteland”, weet Lipao. Bovendien gaat het om zeer kwetsbare kinderen. Meisjes die nauwelijks onderwijs hebben gevolgd en nog niet eerder in de stad zijn geweest. Pooiers, mensenhandelaars, maar ook kindersekstoeristen weten deze meisjes te vinden en te verleiden met mooie beloftes. “Ze kopen je hart.”

Littekens

Geld speelt een allesbepalende rol in de kinderprostitutie. Niet alleen jonge meisjes worden verleid met geld. Als zedenzaken openbaar worden gemaakt, worden aanklagers of getuigen vaak omgekocht en daarmee de mond gesnoerd. Soms gaat het verder en moeten medewerkers van CWCC zelfs vrezen voor hun leven. Zoals een collega van Lipao, Chab Muon, die regelmatig naar de rechtbank gaat om meisjes te steunen en te begeleiden. Zijn gezicht is getekend, met hier en daar een onnatuurlijke rechte streep. Het zijn littekens van een aanval. Hij werd een paar

jaar geleden 's nachts 21 keer gestoken door zijn belager, een man verdacht van seksueel misbruik. Muon overleefde de steekpartij ternauwernood, maar deinst niet terug voor de vervolging van nieuwe verdachten. Ook wordt CWCC ervan beticht verhalen van slachtoffers op te kloppen zodat donoren meer geld geven. De energieke Lipao zucht als ze denkt aan alle beschuldigingen van tegenstanders. Verdachten die geld hebben, kunnen vaak hun vrijheid kopen, waarop slachtoffers hun verklaring intrekken. “Het moeilijkste is dat slachtoffers het smeergeld vaak maar al te graag aannemen.”

Naakt

In de Cambodjaanse hoofdstad Phnom Penh worstelt partnerorganisatie *Action pour les enfants*, kortweg APLE, met hetzelfde probleem. “Veel kinderen die seksueel misbruikt zijn doen nooit aangifte”, zegt directeur

ALS ZEDENZAKEN OPENBAAR WORDEN GEMAAKT, WORDEN AANKLAGERS OF GETUIGEN VAAK OMGEKOCHT EN DAAR- MEE DE MOND GESNOERD

Pich, samen met haar nichtje en moeder (rechts), in het opvangcentrum.

Jonge meisjes in het opvangcentrum van CWCC nabij de grens met Thailand. Veel meisjes zijn slachtoffer van mensenhandel en seksueel misbruik.

Samleang Seila. “Vaak krijgen de kinderen meer geld van de pedofiel, die voor hun zorgt, dan wanneer ze een rechtszaak en een schadevergoeding krijgen toegekend.” Hij noemt ze *happily sexual abused*, kinderen die seksuele diensten leveren aan voornamelijk goed betalende buitenlandse toeristen en dit niet beschouwen als een ernstige vorm van misbruik. “Ze hebben geen besef meer wat het met hen doet. Ze zijn prostituee, maar zo ervaren zij het niet. Voor het geld en de

zorg vinden deze straatkinderen het niet erg om naakt voor een

camera te poseren of zichzelf te bevredigen in het bijzijn van een pedofiel.”

Dubbellevens

APLE spoort buitenlandse pedofielen

op en probeert straatkinderen tegen sekstoeristen te beschermen. De partnerorganisatie van Terre des Hommes doet dat veelal undercover.

Medewerkers patrouilleren als motorchauffeurs in de stad, voornamelijk in gebieden waar buitenlandse toeristen contact kunnen maken met straatkinderen. De motorchauffeurs gaan moeiteloos op in het rumoerige brommerverkeer van de hoofdstad.

“We proberen hetzelfde te zijn als de motorchauffeurs”, zegt Seila. “Maar dat valt niet altijd mee. Sommige chauffeurs bezetten al jaren dezelfde hoek van de straat om klanten op te pikken. Ze zijn niet blij met onbekende nieuwkomers, want ook onder de chauffeurs maken we ons niet kenbaar als onderzoeker.”

Daarom leiden de meeste medewerkers van APLE een dubbellevens.

“Vrienden die ik vertrouw, informeer ik over mijn echte werk”, bekent onderzoeker Huon Tim. Maar voor de meeste mensen in zijn omgeving is

APLE SPOORT BUITENLANDSE PEDOFIELEN OP EN PROBEERT STRAATKINDEREN TEGEN SEKSTOERISTEN TE BESCHERMEN

Tim gewoon een chauffeur. Het moeilijkste is bewijsmateriaal verzamelen om een zaak aanhangig te maken bij politie en justitie, ervaart de onderzoeker. "Een seksueel crimineel laat nooit iets achter, alleen slachtoffers, die vaak niet willen praten."

Celstraf

De vijftienjarige Pich wilde haar verhaal na een paar maanden wel doen. "Daar was een hoop moed voor nodig", zegt haar moeder Lam Soy. Haar dochter wilde eerst niet praten, maar via een kennis had Soy opgevangen wat er zich afspeelde in het huis. "Ik was radeloos, want Gleghorn wilde mijn dochter niet laten gaan." Soy zei hem dat haar man was overleden. Gleghorn liet het meisje gaan in de verwachting dat ze na de begrafenis weer zou terugkeren. Bang voor de Nieuw-Zeelander en roddels in het dorp vluchtte Pich samen met haar moeder naar het opvangcentrum van CWCC in Siem Reap. Al snel bleek dat alle vijf meisjes die in het huis van Gleghorn hadden gewerkt, seksueel waren misbruikt. Tijdens de maanden samen in het huis praatten de meisjes daar niet over. "Ik verstopte me voor de waarheid", zegt Pit zachtjes, terwijl ze naar de grond staart. "En maakte mezelf wijs dat het mijn eigen schuld was. Ik haatte mezelf." Bovendien was Pich, buiten de muren van het opvangtehuis, doodsbenauwd dat de Nieuw-Zeelander haar zou vinden. Pas toen hij in 2003 een celstraf

Sin Lipao, coördinatrice van het CWCC opvangtehuis in Phnom Penh, met kinderen van slachtoffers.

van 20 jaar kreeg, ging het beter met Pich. "Maar we blijven in spanning zitten", bekent haar moeder. Gleghorn is in hoger beroep gegaan. Hij houdt vol dat CWCC geld heeft betaald aan de meisjes om tegen hem te getuigen en eist een eerlijk proces. Het doet Lam Soy veel verdriet. "Meerdere mensen kwamen naar ons dorp om ons geld aan te bieden onder de voorwaarde dat we de klacht zouden intrekken." Zelfs de dochter van Gleghorn uit Nieuw-Zeeland wist het afgeleden plattelandsdorp te vinden. De vrouw bood drieduizend dollar. Lam Soy, een vrouw die soms niet weet waar ze haar voedsel vandaan moet halen, bedankte en zei: Wat zou jij doen als het om je eigen dochter gaat? ■

Heleen Slob

Met de slogan 'Wij gaan weer naar het bordeel' heeft Terre des Hommes dit najaar campagne gevoerd tegen kinderprostitutie. Tv-spots, advertenties en een documentaire vroegen aandacht voor deze extreme, mensonteerende vorm van kinderuitbuiting. Met de ontvangen giften kan Terre des Hommes kinderen ter plaatse opvangen, daders aanpakken en werken aan preventie en wetgeving. Wilt u de opvang van slachtoffers, zoals Pich, ook steunen? Meldt u aan als donateur van het project met de bon in dit Terre Magazine.

VERVOLGING NEDERLANDSE SEKSTOERISTEN

In Cambodja heerst sinds een paar jaar het besef dat sommige toeristen uit zijn op seks met zeer jonge kinderen. Maar het gebrek aan kennis en capaciteit bij de politie zijn zo groot, dat kinderseksuïsten zelden worden vervolgd. Politiefunctionarissen krijgen slecht betaald, wat corruptie in de hand werkt. Zo hebben verdachten de mogelijkheid om zich met smeergeld vrij te kopen. In 2002 werd een wet aangenomen die het makkelijker maakt Nederlanders te vervolgen die in het buitenland kinderen misbruiken. Dat opent de mogelijkheid om lokale autoriteiten te ondersteunen bij het verzamelen van bewijs. Nederland heeft zich verbonden aan dit stre-

ven met het ondertekenen van internationale verdragen. Toch komt van de opsporing door Nederlandse politie en Justitie naar Nederlandse kinderseksuïsten niet veel terecht. Voor Justitie in Nederland hebben zaken buiten Nederland weinig prioriteit en zo blijft de wet nagenoeg ongebruikt. Terre des Hommes pleit voor actieve opsporing om te achterhalen of Nederlanders betrokken zijn bij kindermisbruik, om netwerken van pedofielen te ontmaskeren en slachtoffers te herkennen. De regering en parlement worden gewezen op de internationale verplichtingen die Nederland is aangegaan.

Lucien Stöpler